

ՀԱՆԴԷՍ ԱՄՍՕՐԵԱՅ

ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՄՆԱԹԵՐԹ

ԹԻԻ 5, 6

ՄԱՅԻՍ—ՅՈՒՆԻՍ

ԽԲ. ՏԱՐԻ 1928

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԵՒՍԵՐԵԱՅ ԿԵՍԱՐԱՅԻՈՅ ԹՈՒՂԹ ԸՌ ԿԱՐՊԻԱՆՈՍ

ՎԱՍՆ ՀԱՄԱՐԱՐԱՌՈՑՆ ԱՆԵՏԱՐԱՆԱՅ

(Շարունակութիւն)

6. Տղարու եւ շեռարու օրոնստեր: — Բերլինի նախկին արքայական Մատենադարանի հայագիտական բաժնին Թ. 7 Աւետարանի բովանդակած Եւսեբեայ թուղթը երբ տակաւին անտիպ ու իբր գրականօրէն արժէքաւոր փութացած էր 1888ին հրատարակել Զարամեանց իր կազմած Յուցակին մէջ՝ *Dieses Geleitsschreiben ist meines Wissens noch nicht publiziert. Ich gebe hier den Text aus dieser (= 7) Handschrift, da er literarischen Wert hat*¹. Իբր նորութիւն հրատարակ հանուած այս շատ խեղճ հրատարակութենէն յառաջ սակայն կար «Աւետարանի հին տպագրութեանց մէջ»² Եւսեբեան խնդրոյ նիւթ թուղթը: Այսպէս ինծի մատչելի Աւետարաններու կարգին 1685—1686ին «արդեամբք եւ գոյիք Ագուլեցի Մարտիրոսի որդի Ոսկանին»³, Վենետիկ տպուած Աւետարանը կը բովանդակէր ոչ միայն Եւսեբեան թուղթը, այլ եւ տասն կանոններն ու ստորին լուսանցագրութիւնները, նոյնպէս 1710ին «հոգաբարձութեամբ եւ ծախիւք Գնդիւանցի Վարդանի որդի Եղկեարին եւ հոգեւոր եղբօրն Շոռութեցի Բարսիասի որդի Մահտեսի Մինասին»⁴ անտարակոյս ոսկանեան տպագրութեան վրայ ներք ու ստորին լուսանցագրութիւնները, որոնք կը գտնուէին դարձեալ լիակատար 1796ին «արդեամբք եւ գոյիք Ագուլեցի Մկրտումին»⁵ Կ. Պոլիս տպուած Աւետարանի մէջ: Ամբողջական այս հրատարակութիւններէ զատ կար նաեւ Սուրբեանի մասնակի, այսինքն առանց կանոններու, հրատարակութիւնը՝ Ս. Գրոց ուսումնասիրութեան նուիրուած ընդարձակ յօդուածի մը մէջ⁶:

1 Die Handschriften-Verzeichnisse der Königlichen Bibliothek zu Berlin, X. Band, Verzeichnis der armenischen Handschriften von Dr. N. Karamianz, 1888, էջ 6:
 2 Տաշեան Յուցակ, էջ 1085:
 3 «Ոսկան (Կոստանտին) մականունանեալ Ագուլ, որդի Տէր Մարտիրոսի որ ի բազում դէպս յեջի ի քաղաքս յաւել 1674 ցամ մահուանն (80 ամեան) ի 1721, սա զատ ի սպասուց նուիրելոց յեկեղեցին հայոց, իւրով ծախիւք սայ տպագրել ի Վենետիկ Աւետարան յամի 1686, ընտիր ատուիք», եւ այլն, Աւիշեան, Միսական 1893 էջ 333—334:
 4 «Իսկ յառաջարկութիւն գործոյ սոցին եղեւ ի վերայ յառաջնոյ տպեցեալ աւետարանին, որ էր տպեցեալ Օճեմ թովն հայոցս (= 1686). յարեմման նմին ամենամիւ. բայց սակաւ ինչ փոյթ ատեալ ատոգանութեանցն անպատուեցաւ, առ ի զիւրագին ընթեմնելոյն կը գեղուցանէ. Յիշատակարանը, էջ 477—478:
 5 Բազմապէս 1877, էջ 206—207:

Ինչպէս Քարամեանցէ յառաջ լոյս տեսած ամբողջական ու մասնակի տպագիր այս բնագիրները, նոյնպէս Քարամեանցէ ետքը գրեթէ առանց բացառութեան բազմիցս լուսատիպ հրատարակուած լիակատար ու մասնական բնագիրները կը մնան միշտ կղզիացած ու զուրկ գիտական ո եւ է հանգամանքէ, քանի որ կը ներկայացընեն ստրկաբար եւ տառական՝ գրչագիր այս կամ օրինակին աւանդած սխալ ընթերցանութեամբ աղնատուած, սխալ կիտաղրութեամբ խանգարուած ու անմտադիր զանցառութեամբ կրճատուած բնագիրներ, առանց յոյն սկզբնագրին առաջնորդութեան, առանց ուրիշ լաւագոյն օրինակներու քաղդատութեան, առանց հետեւաբար գիտական կազմածի:

Եւսեբեան թուղթը գիտական այս կազմածով օժտելու դիտաւորութեամբ է որ կը ձեռնարկենք մանրամասն քաղդատութեան հետագայ ձեռագիրներու մէջ ամփոփուած բնագիրներու, որոնց լաւագոյն ընթերցուածներուն խղճամիտ ընտրութեամբ կայ հնարաւորութիւն վերակազմելու սկզբնական բնագիրը: Հայ զլխագրերով կը նշանակինք ժամանակագրական կարգով յառաջ բերուած ձեռագիրները:

Ա = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 697 Աւետարանի հատակոտորը: Եւսեբեան երեքիջեան թղթոյն ու կանոններուն լուսատիպ պատկերները լիակատար տե՛ս MacIer, Miniatures arméniennes, Pl. I—V, մասնակի հրատարակութիւն նոյնպէս լուսատիպ Merk, Die Miniaturen des armenischen Evangeliums Nr. 697 der Wiener Mechitharistenbibliothek, Հանդէս Ամսօրեայ 1927, էջ 944, յօդուածին կցուած Ա. եւ Բ. տախտակներուն մէջ: Je n'ai rien relevé qui permît de dater avec précision ces vestiges d'un vieux texte évangélique. L'écriture ekathagir qui figure sur les planches VI, figure 12, et VIII, figure 15, peut être du IXe ou du Xe siècle. La décoration architecturale des frontispices... semble également pouvoir être fixée au IXe—Xe siècle peut-être même avant, MacIer, Miniatures arméniennes, էջ 12: Über das Alter der Handschrift und ihrer Miniaturen lassen sich nur Vermutungen aussprechen. Nach der Gesamthaltung dürfte sie der Handschrift von Jerusalem nahegerückt werden, Merk, Հանդէս Ամսօրեայ 1927, էջ 944, ուրեմն քանի որ Երուսաղէմի օրինակը «հայ պահուած բոլոր ձեռագիրներից հնագոյնն է, ամենայն հաւանականութեամբ աւելի հին քան Լազարեան ձեմարանի ձեռագիրը» (Մեւրոս վարդապետ, Բազմապէս 1908, հմմտէ եւ Strzygowski, Ein zweites Etschmiadzin-Evangelium, Յուշարձան, էջ 348), շատ հաւանական է որ մխիթ. ձեռագիրն ալ է աւելի հին քան Լազարեան ձեմարանի ձեռագիրը: Շատ ուշ է հետեւաբար MacIer-ի նաեւ այլուր դրած Xe siècleը, Notices de manuscrits arméniens vus dans quelques Bibliothèques de l'Europe centrale, Extrait du Journal Asiatique 1913, էջ 108:

Բ = Լազարեան ձեմարանի արեւելեան լեզուաց Գրչագիր Աւետարան, 887 («գրեցաւ... ՅԼԶ թուականութեան հայոց», Խալաթեանց լուսատիպ հրատարակութիւն, Մոսկուա 1899, էջ 9), մասնակի հրատարակութիւն եւս թղթոյն տես K. Aslan, Études historiques sur le peuple arménien, Paris 1928, pl. 1. Թուղթ Եւսեբեայ երեքիջեան լիակատար, իսկ կանոններէն մնացած է միայն առաջինը: Ինծի մատչելի բոլոր ձեռագիրներու մէջ եւսեբեան թուղթը կը գրաւէ երկու էջ, առաջին էջը կը բովանդակէ թղթոյն սկիզբէն մինչեւ «վասն իրիք ինչ առանձինն գրեաց», իսկ երկրորդ էջը «արդ այս է ի ներքոյ կարգելոց կանոնաց պատճառ»էն մինչեւ թղթոյն վերջը: Շատ հետաքրքրական է սակայն որ Մխիթ. Թ. 697 հատակոտորը եւ Լազարեան ձեմարանի Աւետարանը եւսեբեան թղթոյն կը յատկացըն

տարանին): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ եւ շարունակութիւնն թղ. 3ա: Կանոնք 4բ—9ա, Գ. եւ Դ. թղթերու ետեւառաջութեամբ մտած են եւեբեան թղթոյն մէջտեղ, թղ. 2բ: Թ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 55 Աստուածաշունչ Մատենան Հին եւ Նոր Կտակարանաց, 1368—1375էն յտաջ (Տաշեան, Յուցակ, էջ 253): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 466ա—466բ: Կանոնք 467բ—470ա:

Ժ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 59 Աւետարան, 1375էն շատ յտաջ (Տաշեան, Յուցակ, էջ 275): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք, թղ. 3բ—10ա:

Ի = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 272 Աւետարան, 1378 (“յամի թուաբերութեանս մերոյ սեռի Պիէ կատարեցաւ սուրբ աւետարանս», Տաշեան, Յուցակ էջ 691): Թուղթ Եւեբեայ թղ. 4բ—5ա: Կանոնք թղ. 5բ—9ա:

Լ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 182 Աւետարան, ԺԳ—ԺԴ դար (Տաշեան, Յուցակ էջ 498): Թղթերու անկումով կորուած է տարաբախտաբար Եւեբեայ թուղթը, կան միայն Կանոնք, թղ. 3բ—10ա:

Խ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 278 Աւետարան, ԺԳ—ԺԴ դար, “առաջին կազմը Զ... 1451էն ետքը եւ 1451էն յտաջ», (Տաշեան, անդ, էջ 700): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 2բ—3ա: Կանոնք, թղ. 4բ—11ա:

Ճ = Collection Sevadjan Թ. 2 Աւետարան 1454—1455 (“գրեցաւ սա ի թվաբերութեան հայկազեան տովմարի ԶԴ ի մայրաքաղաքս Տիդիս», = 28 novembre 1454 — 27 novembre 1455 de J. C., Mac l e r, Documents, Texte p. 40 եւ Atlas, pl. XVI): Թուղթ Եւեբեայ, Atlas, pl. XII: Կանոնք, անդ, pl. XIII—XV.

Կ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 62 Աւետարան, 1497 (“գրեցաւ սուրբ աւետարանս ի մեծ թվականիս հայոց ԶԽԶ», Տաշեան, Յուցակ, էջ 284): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք, թղ. 2բ—6ա:

Զ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 295 Աւետարան, ԺԵ դար (Տաշեան, անդ, էջ 723): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 17բ—18ա, որուն երկրորդ մասը հրատարակուած է գունատիպ, Տաշեան, Յուցակ, տախտակ Զ: Կանոնք 19բ—26ա, որոնց հինգերորդն նոյնպէս գունատիպ կայ հրատարակուած Տաշեանի միեւնոյն տակաւն վրայ:

Է = Բերլինի նախկին արքայական Մատենադարանի Թ. 7 Աւետարան, ungefährt aus dem XV. Jahrhundert (K a r a m i a n t z, Verzeichniss S. 6), ուր հրատարակուած է, ինչպէս վերեւ յիշեցինք, իբրեւ նորութիւն Եւեբեայ թուղթը տառական հաւատարմութեամբ mit allen Fehlern.

Ը = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 308 Աւետարան, 1588 (“գրեցո սա ի թուականութիս հայոց ՌԼԷ», Տաշեան, Յուցակ, էջ 736): Թուղթ Եւեբեայ պակասաւոր կատարածին թղ. 25բ—26ա: Կանոնք, թղ. 27բ—33բ. Ժ. կանոնք տեղափոխուած է, ընդհանրապէս շատ պակասաւոր ընդօրինակուած են կանոնները:

Ճ = Collection Sevadjian Թ. 11 Աւետարան, 1592 (“հայկազեան տավարի ՈՍԱ թվի», Mac l e r, Documents, Texte, p. 52 եւ Atlas, pl. XLI): Թուղթ Եւեբեայ Atlas, pl. XXIX: Կանոնք անդ pl. XXX—XXXIII:

Ծ = Խորոտիկի Աւետարան, 1593—1594 (“ի թուականութեանս հայկազեան տավարի ՌԽԳ», Mac l e r, Texte, p. 54 եւ Atlas, p. LXIV): Թուղթ Եւեբեայ, Atlas, pl. LIII: Կանոնք, անդ, pl. LIII—LV:

Ս = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 911 Աւետարան ԺԵ—ԺԶ դար, յի

շատակարան չիբ: Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք, որոնց կարգը թղթերու ետեւառաջութեամբ խանգարուած է, թղ. 2բ—6ա:

Ն = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 97 Աւետարան, 1606 (“եղեւ գրաս սուրբ զանձարանիս, որ կոչի Աւետարան, յամի շրջագայութեան արամազեան տոհմի հայկազան սեռի՝ արեթակաս տոմարի ի. ԻԱ. յորէլէնի եւ. Ե. երորդ յարաքարդի», [20 × 50 + 7 = ՍԾԵ], Տաշեան, Յուցակ, էջ 367բ): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք 3բ—9ա:

Շ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 168 Աւետարան, 1617 (“նկարեցաւ Ռիչ Թվի նահանջի երկրորդ յամի, ամսեան մարերոյ», Տաշեան, անդ էջ 481): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 15բ—16ա: Կանոնք, թղ. 17բ—26ա:

Ո = Collection Sevadjian Թ. 4 Աւետարան 1618—1619 (“ի թվականութեանս հայոց Ռիչի», MacIer, Documents, Texte, p. 57 Atlas, pl LXXXIV): Թուղթ Եւեբեայ, Atlas, pl. LXXV: Կանոնք, pl. LXXVI—LXXVIII: Շատ անխնամ ընդօրինակուած են կանոնները, զանց առնուած են աւետարանիչներու անունները, կանոններու կարմրագիր թիւերն եւ այլն:

2 = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 292 Աւետարան, 1624 (“յորժամ զրեցաւ սուրբ աւետարանս էր թիւ հայկազան տոմարի ՌՉԳ», Տաշեան, Յուցակ, էջ 718: Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 7բ—8ա: Կանոնք թղ. 8բ—12ա:

Պ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 283 Աւետարան, 1628 (“այս քրիստոսապարգեւ աւետարանս զրեցաւ ի թվականիս հայոց ՌՉԷ», Տաշեան, անդ, էջ 708): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. Աա—Գա: Կանոնք, թղ. Դբ—ԺԵա:

Ջ = Collection Sevadjian Թ. 3 Աւետարան, 1649—1650 (MacIer, Documents, Texte, p. 58): Թուղթ Եւեբեայ, Atlas, pl. LXXXIX, Կանոնք pl. LXXXIX—XCI:

Ռ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 93 Աւետարան, 1651 (“սկիզբն եղեւ սուրբ աւետարանիս ... թըւաբերութեանս հայկազան տոհմիս ՌԾ ամի», Տաշեան, Յուցակ, էջ 362): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 2բ—3ա: Թղթերու ետեւառաջ կազմութեամբ խանգարուած են Կանոնք, այսպէս կանոն Ա., թղ. 5բ, Բ., թղ. 6ա, շարունակութիւնը, թղ. 3բ, Գ., թղ. 3բ, Դ., թղ. 9ա, Ե., թղ. 9ա (երկրորդ սիւնակ), Զ., թղ. 7բ, Է., Ը., Թ. եւ Պ., թղ. 8ա, Փ., թղ. 4բ եւ 10ա: Ընդօրինակողն կանոններու կարմրագիր անուններն, ինչպէս նաեւ կանոնական թիւերն խառնակած է անխնայ, նոյնպէս Եւեբեան թուղթն ընդօրինակած է շատ անխնամ եւ սխալաշատ, ինչպէս պիտի տեսնենք բաղդատութիւններու շարքին:

Ս = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 85 Աւետարան, 1659 (“Թվին ՌԾԸ», Տաշեան, անդ, էջ 345): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 3բ—4ա: Կանոնք, թղ. 5բ—12ա:

Վ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 638 Աւետարան, 1666 (“յանգ ելեալ աւարտեցաւ ... ի թվին հայոց ՌԾԺԵ ի յերկիրս Գերմանիկոյ ի գեղաքաղաքս Զեթուն», թղ. 264բ): Թուղթ Եւեբեայ, առաջին մասն պակասաւոր, կը սկսի “Արդ այս է», թղ. 3ա: Կանոնք, թղ. 3բ—7ա:

Տ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 252 Աւետարան, 1691 (“զրեցաւ սուրբ աւետարանս ի թվականիս հայոց ՌԾԽ ի բաղաքս Կեսարիս», Տաշեան, Յուցակ, էջ 644): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք, թղ. 3բ—10ա:

Բ = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 107 Աւետարան, ԺԶ—ԺԷ դար (Տաշեան, անդ, էջ 381): Թուղթ Եւեբեայ, թղ. 4բ—5ա: Կանոնք, թղ. 6բ—13ա:

Յ = Պարիսի Ազգային Մատենադարանի Թ. 21 Աւետարան Ժ. 2—Ժ. 2 դար (*Mac-ler, Catalogue des manuscrits arméniens et géorgiens de la Bibliothèque nationale, էջ 10, il me semble être du XVI siècle, նոյն Miniatures arméniennes, էջ 41*), ուր *pl. LVIII—LX* կու տայ Մակկէր Եւսեբեայ թղթոյն եւ տասն կանոններուն լուսատիպ պատկերները:

Ի = Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի Թ. 394 Աւետարան, «յիշատակագրութիւնք չկան բուն գրչէն: Նոր ձեռք մը թղ. 2ա գրեր է գրեցաւ ի նուաստ գրչէ թվին 2ՃՂԹ, ուստի իբր թէ 1250ին. սակայն ձեռագիրն այս հնութեան երեւոյթ չունի կը կարծենք, եւ կարելի է որ այս տողին գրողը կեղծիք մ'ընել ուզած ըլլայ... եթէ ուզենք ՌՃՂԹ (= 1750) ուղղել թուականը, կարծենք քիչ մը ուշ դրած կ'ըլլայինք ձեռագրին գրութեան ժամանակն, որ գոնէ ԺԵ—Ժ. 2 դարերէն ըլլալու է» (*Տաշեան, Յուցակ, էջ 846*): Թուղթ Եւսեբեայ, թղ. 1բ—2ա: Կանոնք, թղ. 3բ—10ա:

Փ նշանագրով կը ներկայացընենք Սոլբրեանի հրատարակութիւնը, որուն բնագիրն յայտնի չէ թէ վենետիկեան որ ձեռագրէն առնուած է, Բազմավէպ 1877, էջ 206—207:

Ք = Զարբհանալեանի մասնակի հրատարակութիւնը (մինչեւ «դրոշմեցի քեզ ներքնակարգեալս»), որ նոյնպէս յայտնի չէ թէ վենետիկեան որ ձեռագրէն արտատուած է, Մատենադարան, էջ 179: Ունի շեղումներ Սոլբրեանի հրատարակած բնագրէն:

Օ¹ = Աւետարանի վենետիկեան հրատարակութիւն 1685—1686, տես վերագոյն էջ 193/194:

Օ² = Աւետարանի Կ. Պոլսոյ հրատարակութիւն 1710, որ քացի մի քանի մանր տարբերութիւններէ կը ներկայացընէ Օ¹ի բնագիրը հաւատարմօրէն: Մտադրութեան արժանի է թէ Օ¹ եւ Օ² եւսեբեան թղթոյն «վասն իրիք ինչ առանձին գրեաց», ին եւ «արդ այս է ի ներքոյ...» ին միջեւ կ'ազուցանեն «խրատ վասն զանազանից թուոց սրբոյ աւետարանիս» խորագրին ներքեւ ի լուսանան աւետարանի դրուած մանրագիրը ու խոշորագիր թիւերու մասին քացատրութիւններ:

Ֆ = Աւետարանի Կ. Պոլսոյ հրատարակութիւն 1796, որ կ'աւանդէ Օ¹ եւ Օ² օրինակներու տուած բնագիրներէն քիչ տարբեր բնագիր:

Մատչելի այս օրինակներէն զատ կան նաեւ անուղղակի հրատարակութիւններ մասնաւորապէս կանոններու, զորոնք օգտագործած ենք, այսպէս օրինակ Ալիշան Սիսուանի մէջ, էջ 84, կու տայ Լամբրոնացոյ Աւետարանին Թ. կանոնն լիակատար ու մաս մը Ժ.էն, Պոտոնեան Մլքէ թագուհոյ Աւետարանին Ա.—Գ. կանոններուն խորագիրները (Զարդանկարք), Մոլբատ Երուսաղէմի Թ. 1925 Աւետարանին Բ. կանոնը (Յայտնութիւն Յովհ., տախտ. Ե.), Piotrowski Լեմբերգի Աւետարանին Բ., Գ., Դ., Ե. կանոնները (*Katedra ormiańska we Lwowie 1925, տախտակներու կարգին*) եւ Մակկէր ներկայիս տեղն անձանօթ Աւետարանի մը Ե., Զ., Ը. եւ Թ. կանոնները (*Revue des Etudes arméniennes, VI, 1926, էջ 169* եւ «Հանդ. Ամս.» 1888, էջ 244): Նոյնպէս օգտագործած ենք Ձեռագրաց Յուցակներու մէջ յտուած բերուած Եւսեբեայ թղթոյն սկզբնաւորութիւնները: